

RESPUBLICA ROMANA

*membris his olim totus promissus orbis
suaque ab hac terra cetera terra prius.*

HONORI
VRBIS ÆTERNÆ
P. SCRIVERIUS
RESTITUIT.

ANNO 1651

Cum Privilegio.

LVGD·BATAVORVM

*Ex officina Elzeviriana,
cl. 1629.*

ANDR. DOMINICI FLOCCI,
FLORENTINI,

De
POTESTATIBVS
ROMANORVM
LIBRI DVO,
*Falso dudum L. FENESTELLAE no-
mine circumlati.*

* * *

RAPHAEL VOLATERRANVS
Commentar. Vaticanorum lib. XXI.

E Manuel Chrysoloras, praeceptor Graecae
disciplinae, Byzantius genere, sub Boni-
facio IX in Italiam venerat, primumque
Venetiis, deinde Florentiae docuit: postremo
in Concilium Constantiense & ipse profe-
ctus, in eodem loco extinctus est, ac a Pog-
gio ejus discipulo in funere laudatus.

Ioannes Manettus, & ANDREAS FLO-
CVS (sive FLOCCVS) ambo Florentini, inter
illius temporis eloquentes, & ex eadem
Chrysolorae schola, commemorati.

Ex ejus item ludo Leonardus Aretinus,
&c. decessit Florentiae aetatis anno LXXIV.
Salutis MCCCXLIII.

IOHANNES IACOBVS FRISIUS
In Bibliotheca Chronologica, ad annum Domini
1530. (uno potius 1430.)

DOMINICVS FLOCCVS, Florentinus, autor
libelli DE MAGISTRATIBVS SACERDO-
YIISQVE ROMANORVM, L. FENESTEL-
LAE adscripti.

PAVLVS MELISSVS

Ad

IACOBVM SCHECKIVM,
Philologum, IAC. SCHECKII Phi-
losophi nepotem.

Antiquitatum litteris operam dare,
Vt laude dignum est; sic vituperio
haud levi,

Iacobe, quippiam recens amplectier
Tamquam vetustum. Tullij quae nomine
In publicam auram falsa Consolatio
Exiit, atque in ipsa jam volumina
Irrepfit, agnoscasne Tullij ipsius?
Nequaquam, opinor, si sapi. Quisquis fuit
Qui scripsit, uxorem ille numquam habuit
reor.

Sic & FENESTELLAE imputata per-
peram
Quae diligenter FLOCCVS exaueverat
DOMINICVS, ac quidem hercle me-
moriam patrum.

Num cultor agri impune Constantinus est
Iam vindicatus? Hoc genus compluria
Temere oscitanti obtrusa prave obambu-
lant.

Habere delectum utile est. Faxis secus,
Compensat impostura fraude gloriam.

AN-

DE POTEST. ROM. LIB. II. 36
tur, neque prehensionem, neq; vocatio-
nem habet: & quemadmodum privati,
in jus ad Prætorem vocari solent. Eadem
gerendorum honorum, dicendæque in
senatu sententiæ, initium fuisse perhibe-
tur. (*Sequentia de Quæstoribus parricidii,
non sunt in manuscripto Exemplari.*) Et-
iam quia de capite civis Romani, injussu
populi, non erat permillum Consulibus
jus dicere; propterea Quæstores consti-
tuebantur à populo, qui capitalibus
præessent rebus. Ii appellabantur Quæ-
stores parricidii, quorum & meminit
lex XII. Tabularum. Hæc de Quæstori-
bus: jam de Interregis officio videamus.

C A P. I V.

De Interregia Potestate.

Romulo ergo humanis jam rebus sub-
ducto, fluctuantibusque Patrum ani-
mis, quo pacto Rempubl. procurarent,
quem in demortui Regis locum suffectu-
ri, aut quo tandem pacto essent, ne nova
multitudo sine Rege ac duce vagaretur,
ac vicinorum tandem irritatis animis,
urbem, rectore vacuam, vis aliqua exter-
na adoriretur, difficultati rerum con-
sulere rati, centum Patres, decem decu-
riis factis, singulos ex singulis legunt, qui
summæ rerû præessent. Ex iis unum, qui
cum

RAPHAELIS VOLATERRANI

De

MAGISTRATIBVS
ET SACERDOTIIS
ROMANORVM

Commentarius.

*Ex Commentariorum Urbanorum
lib. xxix.*

DE Romanorum Magistratibus hæc competimus. Primum *Dictator* pluribus de causis dicebatur. Aut rei gerendæ, id est belli causâ gravioris. Primusque fuit T. Largius, cum LX populi Latinorum adversus Romanos conjurassent: auctor Dionysius Halicarnassicus. Deinde clavi figendi causa, quum gravi morbo pestilentiæ civitas affecta esset, Senatus L. Manlium Imperiosum Dictatorem, clavi figendi causa dici iussit. Isque clavus in æde Iovis in Capitolio in dextro latere fixus est: auctor Livius. Sed & ob aliquam aliam calamitatem clavus affigi etiam solitus, Comitiorum item consularium causa, ut Consul Dictatorem diceret, si contingeret vitæque, aut per bellum, aut aliam necessitatem ab Urbe abesse. Aut qua-

ANDREAE ALCIATI

IC^{ti} clarissimi

De

MAGISTRATIBVS

Et

OFFICIIS ROM.

Liber.

CVM multa sint in Iure nostro non satis haectenus intellecta, tum is maxime tractatus expositione indiget, qui ad eos Magistratus pertinet, quorum in primo Digestorum libro mentio habetur. Quamvis enim ab interpretibus multa afferantur, ad Imperatorum potestatem, & Proconsulum, Praesidium, Procuratorum, Caesaris, Iuridici Alexandriae officium spectantia, non tamen rem omnem ita explicant, ut studiosis satisfacere possint. Nam cum ea munera antiquis Iurisconsultis cognitissima essent, non existimaverunt operae-pretium se facturos, si longo sermone in eorum explanatione commorarentur. At in praesentia propter Latinarum literarum diutinam calamitatem, cum ex Iurisconsultis plena cognitio haberi nequeat, vix quicquam superest, unde incertio-rem semitam deducamur, nisi

I V S T I L I P S I
 De
 M A G I S T R A T I B V S
 V E T E R I S P O P . R O M .

C A P . I .

*Divisio Honorum, quid Dignitas proprie,
 Potestas, Magistratus, Etymon
 nominis.*

DE Magistratibus dicturus, ut id dilucide & compositè possim, de *Honore*, ejusque discrimine, quædam libabo. *Honorem* hîc *publicum* intelligo: quem *jus* definitio, *titulumque supra cæteros, lege aut more cõcessum*. Is duplex; *divinus*, aut *humanus*. *Divinus*, qui ad superûm cœlestemque cultum pertinet; cui *pietas & religio* finis: quo in genere *Sacerdotes*. *Humanus*, qui curam administrationemque tangit rerum humanarum: cui *salus & utilitas publica* finis: quo in genere tria censentur, *Dignitas, Potestas, Magistratus*. *Dignitatem* appello, auctoritatem in suadendo, consulendo, decernendo; qualis *Senatorum & Judicum*. *Potestatem*, jus legitimum regendi, jubendique extra Urbem & ejus fines; ut sunt *Imperia &*

389
GEORGII VAVCHOPHII
SCOTI

De
MAGISTRATIBVS
VET. POP. ROM.
TRACTATVS.

CONTENTA HOC LIBELLO.

- Prefatio de Reipubl. Rom. prestantia.*
Sectio I. De conditu Urbis Romæ, & Pop.
Rom. divisione prima. Celeres.
Sect. II. Senatus à Romulo institutus. Se-
natores, & eorundum varis appel-
lationes. Patronorum & clientium
officia. Civiles seditiones.
III. Comparatio status Optimatum &
Plebeiorum.
IV. Rex Romanus.
V. Patricii genere & sanguine. Eorum
calcei. Alii è Plebe: & Quiritium
jure donati.
VI. Patricii per adoptionem.
VII. Patricii degeneres, & plebeii.
VIII. Vicus Patricius, & Palatina patri-
ciorum habitatio.
IX. Plebeii.
X. Senatores.
XI. Quomodo primum creati Senatores.

APPENDIX
 AD
 ROMAM ANTIQVAM.

In qua
 DE ROMÆ STATV
 HODIERNO
 &
 PONTIFICIS AVCTORITATE
 differitur.

I.

IMPERIVM ROMANVM, & PONTIFEX.

II.

DE STATV VRBIS ROMÆ ET PON-
 TIFICIS, Relatio tempore Sixti V. P.
 Anno CIO IO LXXXV.

III.

REDITVS ET EXPENSÆ P. R. Anno
 CIO IO LXXII.

IIII.

AVCTORITATIS PONTIFICIÆ Assertio.

V.

QVOMODO IMPERIVM ROM. AB AV-
 CTORITATE P. DEPENDEAT, Dis-
 fertatio.

VI.

MIRABILIA ROMÆ, ex V. C.